

Annons:

 DN Ekonomi

[Nyhetsdygnet](#)

Nätupplagan torsdag 19 januari 2006

Uppdaterad 14 oktober 00:22 Skicka Skriv ut Textstorlek

Leni Björklunds svar på DN:s frågor

Leni Björklunds skriftliga svar på DN:s frågor angående hennes roll i skapandet av Novum-stiftelserna med mera.

- [Detta har hänt:](#)

När socialdemokraterna vann landstingsvalet 1982 fanns på programmet att utveckla Södertörnsregionen. Den regionala obalansen gjorde det nödvändigt att satsa på infrastruktur och forskning söder om Stockholm. Eftersom jag blev sjukvårdslandstingsråd efter valet var jag en av dem som bidrog med idéer till utvecklandet av forskningsstiftelserna vid Huddinge Sjukhus. Den första – Centrum för bioteknik - stiftades 1985. Olov Lekberg var föredragande landstingsråd i landstingsstyrelsen vid det tillfället och jag deltog med glädje i beslutet.

En av de drivande för utvecklingen av forskningsverksamheten kring Huddinge Sjukhus var Jan-Åke Gustafsson. Jag lärde känna honom och efter flera års samarbete blev vår relation personlig. Jag insåg att detta kunde bli besvärande för honom. Inom forskningsvärlden är finansieringsfrågorna ibland fyllda av spänningar och motsättningar, och det finns inte en forskare värd sitt salt som vill ha en nära relation med en person som fattar beslut om anslag eller ej. Och själv ville jag inte bli anklagad för jäv eller favorisering. Därför valde jag att i juni 1989 avgå som landstingsråd och från mina landstingsuppdrag, blev VD för Spri - Hälso- och sjukvårdens planerings- och rationaliseringsinstitut - och deltog därefter inte i något av besluten om instiftande av forskningsinstitut på Södertörn.

1995 blev jag tillfrågad av regeringen om jag ville bli ordförande i Medicinska forskningsrådet. Jag blev intresserad eftersom jag tycker forskningsfrågor är viktiga och stimulerande och jag var då VD för Spri som sysslade med forskningsrelaterade frågor. Samtidigt var jag tveksam då jag hade en relation med en av dem som kunde komma i fråga för forskningsanslag. Därför tog jag upp just den frågan både med forskningsminister Carl Tham innan jag accepterade uppdraget och senare även med ledamöterna i Medicinska forskningsrådet. Både forskningsministern och ledamöterna övertygade mig om att det var praktiskt möjligt att vara ordförande i rådet och samtidigt ha en relation med en av dem vars verksamhet kunde komma i fråga för forskningsanslag.

I mitt uppdrag som ordförande för MFR var det självklart att jag inte kunde delta i något beslut där Jan-Åke Gustafsson fanns med som ansökare.

2001 gick mitt förordnande som ordförande för Medicinska forskningsrådet ut i samband med tillkomsten av det nya Vetenskapsrådet.

1995 blev jag medicine hedersdoktor vid Karolinska Institutet. Jag blev väldigt glad när Karolinska Institutets dekanus Nils Ringertz meddelade mig detta. Motiveringen var lång men man betonade att jag både som landstingsråd och i andra uppdrag visat genuint intresse för forskning och utveckling. Flera exempel nämndes på hur forskningen blivit en viktig komponent i landstingets strävan att förbättra hälso- och sjukvården; uppbyggnaden av forskningscentra vid Huddinge Sjukhus var ett av dem. Som chef för Spri tyckte de också att jag engagerat mig i universitetssjukhusens ställning och framtid. Jag blev som sagt väldigt glad, både för min personliga skull men också för att det blev ett erkännande för oss politiker som tycker forskningsfrågor är en av de viktigaste framtidsfrågorna.

Jag har efteråt fått veta att det fanns 41 undertecknare av min nominering till hedersdoktor. Ingen av dem var Jan-Åke Gustafsson.

Samtidigt som jag och Jan-Åke Gustafsson har ett liv gemensamt, så har vi var sin yrkeskarriär. Han är forskare och jag är försvarsminister. Jag kan inte kommentera hans forskning och hans verksamhet och jag vill inte kommentera vårt liv tillsammans.

Leni Björklund

[Skicka](#) [Skriv
ut](#)